

Generációk a gimnáziumban

Jelige: „Kajla őzike”

Ifjúsági kategória

2016.

Én elmondhatom, hogy a gimnázium a „második otthonom”, hiszen már születésem óta ismerem és járok az óriás falai közé. Óvodáskoromban sokszor megfordultam anyukámmal az épületben, futottam a hosszú folyosókon, felső tagozatos iskoláskoromban pedig többször vártam rá a tanáriszobában, hogy végezzen a munkájával és addig megírtam a házi feladatot az asztalánál. Ezek az első élményeim az intézményről. Három éve pedig már mint „hatosztályos” gimnazistát, a tanulás mellett a sok-sok diákélmény is az iskolához köt. Ennek a dolgozatnak viszont azt a címet adtam, hogy „Generációk a gimnáziumban”. Magyarázattal tartozom, miért is gondolom ezt?

Nekem ugyanis az egész családom ide járt tanulni, vagy itt tanította a gyerekeket. Fontos generációs kötelék kapcsol tehát a Berzsenyi Dániel Gimnáziumhoz. Tulajdonképpen 6 évtizedet fed le családom a gimnázium történetéből. Elmondom azt is, hogyan értem ezt a kijelentést.

Apai nagyapám, Lenner József 1954-től lett a gimnázium tanára, később az igazgatóhelyettese. Az 1950-es években édesapám anyukája és az ő húga járt az akkor még Gábor Áron Gimnáziumnak nevezett iskolába. Az 1960-as években az anyai nagymamám, az 1970-es években a keresztaapám járt ide. A 1980-as évek első felében az édesapám, az 1980-1990-es évek fordulóján pedig anyukám tanult a gimnáziumban. Az 1990-es években apa és anya együtt tanítottak az akkori tantestületben. Ahogyan már említettem, én 2014 óta tanulok itt a hatévfolyamos gimnázium 9/H osztályában és ezzel tovább viszem családi hagyományokat. Két év múlva minden bizonnyal az öcsém lép majd a nyomdokaimba! Ha családi összejöveteleken a celldömölki gimnáziumról esik szó – és ez gyakran megtörténik! – érthető módon mindenki a saját szemszögéből meséli el az emlékeit, élményeit. Egy idő után feltűnt nekem, hogy mennyire más lehetett középiskolásnak lenni „régén” és „most”. Foglalkoztatni kezdett a gondolat, milyen remek időutazást lehetne szervezni a családom tagjaival ebben a témában. A hasonlóságok és eltérések felkutatása érdekében persze mindenkinek ugyanazt a kérdéssort tettem fel. Az elmúlt hetekben tehát szüleimmel, nagyszüleimmel és közeli hozzátartozóimmal beszélgettem arról, hogy milyen volt az alma materben a diákélet az elmúlt évtizedekben? A válaszok sokfélék, de egy közös tanulság biztosan kiolvasható belőlük, amit most meg is osztok az Olvasóval. Mindannyian boldog emberként élték meg a középiskolás éveket, amikor kiváló pedagógusok terelték őket a választott élethivatásuk felé. Ez a celldömölki Alma Mater igazi, generációkon átívelő öröksége! Következzenek tehát az emlékek, képekkel illusztrálva:

Apai nagypapám, aki a nagymamám is tanította:

Tudni kell, hogy a nagypapám Sümegre járt gimnáziumba és az ELTE történelem-földrajz szakos középiskolai tanári szakjának elvégzése után helyezték Celldömölkre. Így került a Jónás Márton igazgató úr által vezetett intézménybe, mint fiatal pályakezdő pedagógus.

1. *Az egyetem után milyen körülmények között kerültél a gimnáziumba?*

Itt volt szabad hely és itt kerestek történelem szakos tanárt, azért jöttem ide, pedig először közelebb akartam húzódni a szüleimhez.

2. *Hol laktál az első években?*

Albérletben laktam a mai József Attila utcában, a kollégiummal szemben, Hosszú bácsiék családi házában.

3. *Mikor kerültél a kollégiumba?*

Nem sokkal Celldömölkre érkezésem után, és a sors úgy hozta, hogy egészen 1974-ig ott dolgoztam a fiúkollégiumban. Felügyeltem a diákokra, mint kollégiumi nevelőtanár, de emellett tanítottam is. Egy ideig a kollégium kicsi szobájában laktunk ifjú házassokként a feleségemmel.

4. *Mit tanítottál a gimnáziumban?*

Főként földrajzot és egy kevés történelmet.

5. *Ki volt abban az időben az igazgató?*

A kollégiumi éveim alatt Tima László volt az igazgató.

6. *Milyen volt a fegyelem?*

A kollégiumi fegyelem nagyon szigorú volt, de emberséges légkör uralkodott. A diákok minden lépését figyelemmel kísérte a felügyelő tanár, mindennap elkísérte őket a kollégiumtól az iskoláig. Reggeli tornával kezdődött a nap, aki nem viselkedett jól, annak pedig elvették a kimenőjét, vagy a hazajutásának az engedélyét. A gimnáziumban az ebédeltetés is a munkakörömbe tartozott. A régi gimnazisták még a mai napig is megemlegetik az ott kialakított menzai rendet.

7. *Mikor kerültél vissza a gimnáziumba és meddig dolgoztál ott?*

1974-ben kerültem vissza és nyugdíjba vonulásomig, 1991-ig dolgoztam ott.

8. *Hány évig voltál a kollégiumban?*

20 évig voltam a kollégiumban nevelőtanár, majd Németh Lajos bácsi nyugdíjazása után 17 évig dolgoztam igazgatóhelyettesként a gimnáziumban. Kovács Imrének, majd Vinter Józsefnek voltam az igazgatóhelyettese.

Apai nagymamám:

1. *Mikor voltál gimnazista?*

1954-1958-ig voltam gimnazista. Tanító akartam mindig is lenni, ezért jelentkeztem a gimnáziumba.

2. *Hány osztály volt akkoriban? Ti hányan voltatok?*

8 osztály volt összesen. Mi 32-en voltunk, de 1956-ban közülünk sokan külföldre mentek, ahogy akkor mondták, disszidáltak.

3. *Volt egyenruha?*

Volt egyenruha az iskolában, sötét fekete köpeny, gimnazista sapka, amit, ha bárhová mentünk, a fejünkre kellett tenni, még a nyári időben is. A sapkán elöl jelvény volt, rajta a felirattal: Gábor Áron Gimnázium. Minden évben kaptunk rá egy 5 cm vastag arany zsinórt.

4. Milyen volt a fegyelmezés?

Nagyon szigorúan fegyelmezték a tanáraink. Este 8 óra után nem lehetett az utcán tartózkodni, tilos volt a fiúknak a dohányzás. Minden osztályban volt egy osztálytitkár, akinek jelentenie kellett, ha valamilyen fegyelmi gond adódott az osztályban.

5. Volt-e bál, mozi, közösségi program, kirándulás?

Minden évben ősszel tartottunk osztálybált. Katalin napkor rendezték meg az iskolai bált, ahol az iskola saját zenekara játszott. Minden évben tavasszal mentünk osztálykirándulásra, és emlékeim szerint voltak iskolamozi előadások is.

6. Milyen volt a szalagavató, a ballagás?

A szalagavatói bálon megkaptuk a szalagot, ami mindig piros színű volt. Ballagáskor az igazgató úr mondott beszédet, a szülők és a rokonok eljöttek megnézni minket, az ajándék legfeljebb egy könyv volt és 1-2 szál virág. A diákok nagyrésze a fiúkollégium (ahogyan nevezték, a kolesz) ebédlőjében ebédelt, ahol ünnepi teríték várt mindenkit.

7. Melyik tantárgy volt a lehehezebb? Ki volt a legszigorúbb tanár?

A reál tantárgyak számomra nehezebbek voltak, mert én a humán tantárgyakat szerettem.

Maróti Józsefné tanárnő (magyart és harmadiktól németet is tanított), valamint Dr. Lengyel Pál tanár úr (történelem) voltak szigorúak, de nagyon szerettük őket.

8. Hol voltak a termeid?

Elsőben: A mai Szent Benedek Katolikus Általános Iskola tornaterme helyén volt az osztályunk.

Másodikban: A tantermünk az ún. orosztemetőre nézett.

Harmadikban: A vasutaskör épületébe jártunk, amit Távol Keletnek hívtunk. Ez egy igen hideg épület volt, a nyílászárókon befújta a szél a havat, ezért sokszor kaptunk az órákon topogási időt.

Negyedikben: A mai zeneiskola emeletén, az igazgatói iroda helyén volt a tantermünk. Ezt meg Közel Keletnek hívtuk.

Egyenruha és Bocskai-sapka az 1950-es években

Édesapám nagynénje:

1. Mikor jártál a gimnáziumba és miért ezt a középiskolát választottad?

1956-1960 között voltam gimnazista. Itt volt helyben a gimnázium és nem kellett messzebbre utazni, így özvegy édesanyám mellett maradhattam támasznak. Amikor első éves voltam, akkor tört ki az 1956-os forradalom. Érettségi után magyar-országi szakos általános iskolai tanár lettem.

Kellett egyenruhát viselnetek?

Kellett bizony, fekete köpenyt és egyen sapkát, ún. Bocskai-sapkát hordtunk. Ezen elől a gimnázium címere és a BDG felirat volt olvasható.

2. Milyennek élted meg a fegyelmezést?

Úgy emlékszem erre vissza, hogy inkább az értelmünkre próbáltak a tanáraink hatni. Mai szemmel nézve szerintem eleve fegyelmezettebb diákok voltunk, mint a Te generációd tagjai. Minden délután volt ún. tanulószoba, ahol készülhettünk másnapra, vagy ha valaki lemaradt közölünk, ott foglalkoztak velünk még a tanáraink.

3. Hány osztály volt az iskolában, amikor odajártál? Ti hányan tanultatok az osztályotokban ?

3 párhuzamos osztály volt az évfolyamunkon, összesen pedig 12 osztály volt akkoriban.

A mi osztályunkban 23-an tanultunk.

4. A szalagavató és a ballagás hogyan zajlott?

Ezek az alkalmak sokkal szerényebbek voltak, mint manapság. A szülők nem voltak hivatalosak erre, legfeljebb egy könyvet kaptunk ajándékba. A puritánabb rendezésnek köszönhetően nem volt tánc sem.

5. Ki volt a legszigorúbb tanár? Melyik tantárgy volt a legnehezebb?

A legszigorúbb tanárom Tima László tanár úr volt. Magyarot és logikát tanított nekünk. Én a legnehezebb tantárgynak a fizikát tartottam. Nagyon szép emlékekkel gondolok vissza legkedvesebb tanáromra, Németh Lajos bácsira is, aki magyar-német szakos tanár volt. Diákként akkor ő volt a kedvenc tanárom.

Hol volt a teremtek? Hova jártál a négy év során?

Az osztályteremünk nem egy helyen volt akkoriban, hanem vándoroltunk. „Laktunk” a Távols-Keleten és a Közel-Keleten is, mindaddig, amíg a gimnázium mostani épülete el nem készült. Az előtte lévő parkba mi ültettük az első fákat, amiket nem régen vágtak ki.

Volt-e bál, mozi, kirándulás, közösségi program a középiskolás éveitekben?

Minden évben volt osztálykirándulás, mentünk moziba is (a mai Soltis Lajos Színház helyén működött a Szikra Mozi), a bálakon pedig az iskola zenekara játszott. Elmentünk sáttortáborba is, a Balaton mellé, Almádiba, Gálházi Gyula tanár úr vezetésével. Emlékszem, egyszer kiöntött minket egy nagy vihar. Május 1-jén látványos tornaünnepélyeken szerepeltünk a nagyközönség előtt.

Ballagás 1960-ban

Tornaünnepély a ligeti sportpályán

Anyai nagymamám:

1. Miért ezt az iskolát választottad?

1962-ben végeztem a kispirityi általános iskolában kitűnő bizonyítvánnyal. A pápai közgazdasági szakközépiskolában szerettem volna tovább tanulni, de nem vettek fel. Végsősoron politikai okokból utasítottak el. Özvegy édesanyám ugyanis egyéni gazdálkodóként nem lépett be a helyi termelőszövetkezetbe. Az, hogy a kitűnő bizonyítványom ellenére elutasítottak, nagyon rossz érzés volt a számomra, mert a falunkból mindenkit felvettek valahová, csak engem nem. Így aztán egy évig a nagypirityi óvoda dadájaként dolgoztam. Egy év elteltével úgy határoztunk édesanyámmal, hogy megpróbáljuk a celldömölki gimnáziumot. A vidékünkéről, a Somló környéki falvakból amúgy is sokan jártak oda tanulni. A celldömölki gimnáziumba aztán fel is vettek.

2. Hány osztály volt akkoriban? Ti hányan voltatok?

A mi osztályunkba 21-22 tanuló járt és akkoriban több párhuzamos osztály indult 1-1 évfolyamon. Nálunk például öt osztály tanult párhuzamosan: A, B, C, D, E osztályok.

3. Volt egyenruhátok?

Volt bizony iskolai egyenruhánk, sötétkék köpeny fehér gallérral, ezt hordtuk mindennapi viseletként. Ha elhagytuk az iskola épületét, a városban kötelező volt az egyensapkát viselnünk. A fiúk próbálták ezt megkerülni, ilyenkor nem egyszer az igazgatói irodába vezetett az útjuk, ez ugyanis súlyos fegyelmi vétségnek számított.

4. Milyennek láttad hát a fegyelmezést?

A követelmények nagyon szigorúak voltak. Komolyan kellett tanulni. Aki nem tudott megfelelni az elvárásoknak, az lemorzsolódott. Első osztály után nekem 4,75 volt az átlagom. Aki pedig nem viselte az egyenruhát vagy a sapkát, annak beírtak, vagy igazgatóit kapott, mint említettem.

5. Milyen volt az iskola felszereltsége?

Abban az időben a tankönyveket még mindenkinek meg kellett venni és tanév végén ingyen kellett visszaadni. A diákok legnagyobb sajnálatára nem tarthatták meg a tankönyveiket.

6. Volt-e bál, mozi, közösségi program?

Volt iskolamozi és bál is, bár ritkábban, mint most Nektek. Másodikasként dolgoztam a hajdani NDK-ban a weisswasseri üveggyárban, ahová celldömölki gimnazisták mentek építőtábori munkára.

7. Hogyan emlékszel vissza a szalagavatóra és a ballagásra?

A szalagavató elég egyszerűen zajlott: csak feltűzték a szalagot, nem volt műsor, nem volt bál és nem volt utána eszem-iszom sem.

8. Hány osztálytársad volt kollégista, vagy bejáró?

Kollégista talán 5-6 diák volt közülünk. A bejárók voltak többségben, én is közéjük tartoztam. Kispirityről elbicikliztünk Bobáig, onnan vonattal jártunk be Bobárról. Ez így ment naponta oda és vissza. Télen viszont albrépletet vettem ki, a Zalka Máté utcában laktam.

9. Melyik tantárgy volt a legnehezebb? Ki volt a legszigorúbb tanár?

A fizikát mondanám a legnehezebb tantárgynak. A legszigorúbb tanáraink Pribus Imre és Jónás Marci bácsi voltak. Jónás Marci bácsit nagyon szerettem, nagyszerűen tanította nekünk a matematikát. Emlékszem, mindig megdicsért: „jól van kislányom!”.

10. Hol volt a termed?

A földszinten a fiú mosdó mellett, az ebédlővel szemben. Megesett, hogy a fiúk óra alatt megtréfálták a tanárokat. Olyan suhogó-zuhogó hangot adtak ki az osztályban magukból, mintha a mosdóban nyitva maradt volna a csap. Ilyenkor az adott tanár átszaladt a szomszédos helyiségbe, az osztály pedig nevetett a tanár háta mögött a tréfán.

Az utolsó osztályfőnöki óra a 4. E-ben

Ballagás 1967-ben

Keresztapám, édesapám bátyja:

1. ***Mikor voltál gimnazista? Miért ide jöttél az általános iskolából?***
1977-1981-ig voltam itt diák. Két okból tanultam helyben tovább: azért, hogy a szüleim mellett maradjak és mert itt indult biológia tagozat.
2. ***Hány osztály volt akkoriban? Ti hányan voltatok?***
Évfolyamonként két párhuzamos osztály indult, mi körülbelül 30-an voltunk.
3. ***Volt-e egyenruhátok?***
Kék iskolaköpenyt hordtunk és kötelező volt váltócipőt húzni. Ünnepek alkalmával a fiúknak sötét öltöny, fehér ing, nyakkendő, a lányoknak matrózblúz volt az előírt viselet.
4. ***Hogyan emlékszel vissza a fegyelmezésre?***
Az igazgatónak, igazgatóhelyettesnek, a tanárainknak volt egy erős karaktere, a büntetéseiknek pedig súlya volt. A városi vendéglőbe tilos volt például bemenni. Igyekezni kellett jól tanulni továbbjutás miatt.
5. ***Volt-e bál, mozi, közösségi program, kirándulás?***
Osztálykirándulásra minden évben elmentünk, előbb egy, majd több naposra. Diáknapi műsort kettőt is szerveztek egymás után: egyet a diáknapon a diákoknak, majd külön egy másikat vasárnap délután a szülőknek a kultúrház színháztermében. Emlékszem a jóhangulatú „Ki tud többet a Szovjetunióról?” című vetélkedőkre is, Léránt Kati néni és Léránt Feri bácsi vezetésével.
6. ***Milyen volt a szalagavató, a ballagás?***
A szalagavató ünnepi része után következett a bál, ahol a szülőknek a folyosón kellett kétoldalt ülniük. Ballagáskor a tantermeket körbejártuk, megkoszorúztuk a parkban a Berzsényi szobrot majd a hagyományoknak megfelelően a tornaterem lépcsőjén sorakoztunk fel.
7. ***Melyik tantárgy volt a legnehezebb? Ki volt a legszigorúbb tanár?***
A legnehezebb tantárgy az orosz és a kémia volt. A legszigorúbb tanárok Léránt Katalin és Varga Istvánné (Leonka néni) voltak.
8. ***Hol volt a termed?***
Az emeleten a mai informatika terem helyén és a földszinten a mai 32-es teremben.

Édesapám:

1. *Mikor jártál ide? Miért?*

1980-1984 között voltam gimnazista. Meg sem fordult a fejemben, hogy máshová járjak középiskolába. Itt akartam maradni, hiszen itt tanult a bátyám, akinek név szerint ismertem az osztálytársait és felnéztem rájuk, mint idősebb gimnazistákra. És persze itt tanított az édesapám is. Nagy élmény volt számomra, hogy földrajzból tanított a második évben. Az ő hatására lettem földrajztanár.

2. *Viseltetek-e egyenruhát?*

Órákon kék köpenyt hordtunk és volt váltócipőnk is. Ezek viselését megkövetelték tőlünk minden nap. Külön iskolai egyenruhánk egyébként nem volt. Szalagavatóra az osztály fiú tanulói viszont egyforma öltönyt varrattak. Később abban ballagtam, érettségiztem és felvételiztem.

3. *Milyen volt a fegyelmezés?*

Rendet tartottak a tanáraink. A szabályokat ismertük és be is tartottuk őket, ezért nem nagyon kellett minket fegyelmezni. Olyan viszont előfordult, hogy ha egy leány kifestette magát, vagy a kelleténél merészebben öltözködött, Kovács Imre igazgató úr elbeszélgetett vele.

4. *Hány osztály volt akkoriban? Ti hányan tanultatok?*

Összesen 8 osztály volt a gimnáziumban. Mi 26-an jártunk egy osztályba és párhuzamosan A és B osztály haladt egymás mellett.

5. *Milyen volt a szalagavatótok? Hogyan zajlott a ballagás?*

A szalagavatót a gimnázium felső aulájában tartottuk, a szülők jelenlétében. A bál után a Sághegy étteremben folytattuk az ünneplést. A ballagás is a gimnáziumban zajlott: az alsóbb évesek feldíszítették nekünk az osztályokat. Előbb ünnepélyesen megkoszorúztuk a Berzsenyi szobrot majd a tornaterem lépcsőjén sorakoztunk fel. A ballagásra meghívtuk a rokonokat is.

6. *Melyik tantárgy volt a legnehezebb? Ki volt a legszigorúbb tanárod?*

A matematikát és a fizikát nehéznek találtam a többihez képest. Idegennyelvet kettőt tanultunk, az orosz és a németet. Néhányan a franciát választották az orosz mellé tanulni. Angolt abban az időben nem tanítottak nekünk. Tóth Margit tanárnő szigorúan, de nagy szeretettel és szakmai odaadással tanított minket történelemből.

7. *Hol volt a termed?*

Minden évben máshol volt: elsőben a mai 16-os terem volt az osztálytermünk, negyedikben a mai 32-es teremben laktunk. Az emeleten, a tanári szobához közel kezdtünk és ahogy „öregedtünk”, az volt a kiváltságunk, hogy egyre messzebb kerültünk a tanáritól. Mindegyik termet igyekeztünk a magunk ízlése szerint díszíteni és persze tisztán, rendben tartani.

8. *Volt-e bál, mozi, kirándulás, közösségi program?*

Rendszeresen voltak az iskolamozik, ezek kötelező jelleggel bírtak: tehát átvonult a diákság a mozi épületébe délután, hiányozni nem lehetett az előadásról. Emlékszem, egyszer koncertezett a Neoton Família együttes Celldömölkön, ide igazgatói engedéllyel mehettünk el. Akkoriban az iskolánk kapcsolatot épített ki a szlovákiai Dubnica város középiskolájával. Tanár-diák küldöttség látogatott el hozzájuk és viszont. Minden évben volt osztálykirándulásunk is: a természetjárástól a városlátogatásig nagyon gazdag programokkal. Ha akkoriban nem is közösségi szolgálatnak hívták, de hasonló munkát mi is végeztünk. Az idős Jónás Marci bácsi pincéjébe például beraktuk a szenet. Minden osztály gondozott egy „szegletet” az iskola előtti parkból. Építőtáborba is eljutottunk, én például az Úttörőstadion átépítésén vettem részt Budapesten.

Szalagavató és ballagás 1984-ben

Édesanyám:

1. Mikor jártál ide? Miért?

1987-1991 között. Tudtam, hogy tanár akarok lenni, anyukám is idejárt, ez a gimnázium volt a legközelebb a lakhelyemhez, Csögléhez. Szóba került még otthon a tapolcai gimnázium is, mivel jól sakkoztam az általános iskolában. Tapolcán pedig profi sakkozókát neveltek. Végül ez lekerült a napirendről.

2. Volt egyenruhátok?

A mi időnkben már nem volt. Ünnepeleken kellett matrózbólúzt viselnünk, testnevelésen pedig számozott fekete tornaruhát. A tanórán mi még kék köpenyt hordtunk, de ez a szokás nem sokkal utánunk abbamaradt.

3. Milyen volt a fegyelmezés?

Alapvetően kevésbé feszegették a szabályokat a diákok, mint ma. Ha valaki fegyelmezetlen volt órán, azért szaktanári figyelmeztetés járt. Ezen az akkori gyerekek és szülők sokkal jobban elgondolkodtak, mint manapság.

4. Hány osztály volt akkoriban? Ti hányan voltatok?

Mi 22-en voltunk. Illetve volt velünk egy párhuzamos osztály is. Tagozatos képzés már nem volt, második osztály (a mai 10. évfolyam) után a fakultációs órák közül választhattunk. Én magyar, történelem és német fakultációra jártam.

5. Milyen volt a szalagavató, a ballagás?

A szalagavató ünnepélyes volt, a tornateremben rendezték meg. A szülőkkel keringőztünk, és csak a szűkebb család, a testvérek voltak jelen. A ballagás úgy zajlott, mint most, az épület körül ballagtunk. Az ünnepély az udvaron volt.

6. Mit találtál a legnehezebb tantárgynak? Ki volt a legszigorúbb tanárod?

A fizikát rendkívül sokat kellett gyakorolnom, hogy ötös legyek belőle. Májig emlékszem arra, hogy általános iskola után szembesültem azzal, hogy a definíciókat bizony pontosan meg kell tanulni. A pontosság és a gyakorlás, amire rászoktattak minket, mindig meghozta a gyümölcsét. Minden tanár keményen megkövetelte a tanulást. A jó eredményeket nem adták ingyen.

7. Hol volt a termed?

9-10.-ben a mai DÖK-teremben volt, 11-12.-ben a földszinten voltunk.

8. Volt-e bál, mozi, kirándulás, stb.?

Rendszeresen rendeztek iskolamozit, volt gólyabál, diáknap, ahol hasonlóan versengtek a jelöltek a diákrektori címért. Minden évben részt vettünk osztálykiránduláson is. Az elsők között mehettünk Ausztriába osztálykirándulásra, mivel a gimnáziumi évek alatt zajlott le a rendszerváltás és omlott le a műszaki határzár. Emlékszem, hogy a diákönkormányzat kívánságára az aulában TV-n nézhettük meg a III. köztársaság kikiáltását, 1989. október 23-án. Az iskolában burokból éltük át a nagy változásokat.

Ballagás és a Berzsenyi-szobor ünnepélyes megkoszorúzása 1991-ben

Zárásként a generációk legfiatalabb tagjaként én is megfogalmazom a kérdéseimre a saját válaszaimat:

1. 2014 óta vagyok berzsényis diák, a hatosztályos gimnáziumi képzésre jelentkeztem. Már általános iskola negyedik-ötödik osztályában elhatároztam, hogy ide fogok járni. Szeretek Celldömölkön élni és így nem kell eljárnom hazulról más városba tanulni.
2. Nekünk nincs egyenruhánk, abban megyünk iskolába, amiben akarunk. Persze, azért nem szabad túlozni és a divattal visszaélni. Nem hordunk iskolaköpenyt és váltócipőt sem. Testnevelés órán viszont berzsényis logóval ellátott pólót viselünk.
3. A tanárok minket is próbálnak fegyelmezni, de meglehetősen tág mozgástérrel rendelkezünk. Ezt úgy értem, hogy partnerként kezelnek minket a felnőttek. Jelenleg 8 osztály tanul a gimnáziumban. Az igazsághoz az is hozzátartozik azonban, hogy idén a hatosztályos képzésben nem indult a hetedik osztály. Mi a 9/H osztályban 24-en vagyunk és velünk együtt még két párhuzamos osztály halad, az A és B. Közöttük a normál képzés és az emelt szintű nyelvi- és matematika képzés alapján tesznek különbséget.
4. Értelemszerűen a szalagavatóról és a ballagásról én még nem tudok nyilatkozni. Még rendezőként sem volt dolgunk ezeken az iskolai ünnepeken. Néhány éve viszont a szalagavató és tavaly már a ballagás is a Kemenesaljai Művelődési Központ és Könyvtár színháztermében került megrendezésre, szakítva az előző évtizedek hagyományaival. Utóbbinak az évszakhoz képest hideg időjárás volt az oka: a kultúrházban minden érdeklődő kényelmesen elfért.
5. Legnehezebb tantárgy számomra a matematika és a fizika. Amikor én érettségizni és felvételizni fogok, a felsőoktatásba való bejutáshoz már kötelező lesz egy idegennyelvből középfokú „C típusú” érettségi vizsgát tenni. Mi németet és angolt tanulunk és szeretnék majd mindkét nyelvből nyelvvizsgázni.
6. A tanteremünk a 20-as terem. Ez az emeleten található. A változást jelzi, hogy az egykori ún. Timalakás helyén ma konditerem van berendezve. A mellette lévő tanteremből ping-pong termet alakítottak ki. A diákok a szabadidejüket eltölthetik a DÖK-teremben is. Ez a tanterem is az emeleten van és a diákönkormányzat a gazdája. Szünetekben a felső és alsó aulában is le tudunk ülni egy-egy meghitt baráti beszélgetésre valamelyik sarokban. Jó idő esetén ugyanezt megtehetjük az udvari halastó melletti padokon. Van még két informatika teremünk is, a hagyományos előadók és a könyvtár mellett. Elkészült az udvari műfüves labdarúgó pályánk is. Nagy népszerűségnek örvend az iskolabüfé. A szintek közötti mozgást pedig a lift könnyíti meg.
7. Az érettségire jelentkezés feltétele nálunk az 50 órás közösségi szolgálat teljesítése. Én ezt az egykori óvodámban szeretném majd teljesíteni. Az osztálykirándulás mellett számos más alkalommal is kirándulunk. Így jutottunk el az Alpokba többször is, vagy a bécsi karácsonyi vásárba. Színházbérlettel közösen látogatjuk a szombathelyi Weöres Sándor Színház előadásait, de telente elmegy az osztályunk korcsolyázni is. Nagy lehetőség számunkra bekerülni valamelyik Erasmus programba, ahol külföldi partneriskolák diákjaival köthetünk életre szóló ismeretséget. A gimnázium küldöttsége már járt Olaszországban, Németországban, de tanáraink tervezik már a spanyolországi és a holland látogatásokat is. Kinyílt a világ számunkra!

Eddig tartott a képzeletbeli utazásunk a gimnázium múltjába visszaemlékezőink segítségével. Sok tanulással szolgálnak a történetek a mai „Y” generáció számára is. Láthattuk, hogy a Berzsenyinek komoly, tiszteletet követelő múltja van. Hírnevét, rangját Celldömölkön és környékén elhívatott, a jövő ifjúságát szolgáló pedagógusok és mindig tettekész, előre tekintő diákok alapozták meg. Közös értéke ennek az alma máternek a munkára, a fegyelemre, a közösségért való tenni akarásra nevelés. Az oktató munkát mindenkor gazdag és színes diákélet egészítette ki. Nincs ez másképp ma sem. Az öregdiákok hagyományait mi folytatjuk, miközben mi is hozzátesszük a saját hagyományainkat az iskola örökségéhez. Így van ez jól. Hogyan is írta névadónk, Berzsenyi Dániel?

*„A műveletlen föld csak gazt terem;
A lélek is csak úgy emelkedik
A józanság tisztább világához,
Ha a tudományok és ismeretek
Tárából gazdag zsákmányt gyűjt magának...”*

Jegyzetek:

Vinter J. szerk. (1997): A Celldömölki Berzsenyi Dániel Gimnázium jubileumi évkönyve. –

Berzsenyi Dániel Gimnázium, Celldömölk, 114 p.

Zsiray F. szerk. (2011): Velük kezdődött. A celldömölki gimnázium tanárai 1946-1953. –

Kemenesaljai Baráti Kör, Celldömölk, 96 p.

Berzsenyi Dániel összes versei. Magyar Elektronikus Könyvtár.

<http://www.mek.iif.hu/porta/szint/human/szepirod/magyar/berzseny/osszes/html/>

Adatközlők, válaszadók:

Lenner József nyugdíjas igazgatóhelyettes, Celldömölk

Lenner Józsefné nyugdíjas tanítónő, Celldömölk

Bozsik Gyuláné nyugdíjas tanárnő, Celldömölk

Patkó Endréné nyugdíjas, Csögle

Lenner László középiskolai tanár, Tapolca

Dr. Lenner Tibor egyetemi docens, Szombathely

Dr. Lennerné dr. Patkó Ildikó középiskolai tanár, Celldömölk